חוזר ושורפו כו'. אלמא מיעטוהו שנפסל מעצי המערכה נמי שרפינן: **כאן באכסנאי.** שאין לו עצים שורפו מעצי המערכה ומתני' בבעל הבית: **שהחזיק בדרך.** לא העלימוהו לחזר על עצים כדקתני וכן מי שילא אלמא בהחזיק בדרך עסקינן: **רב זביד.** כרב חמא מוקים לה ואדרב פפא פליג ויהיב טעמא תורה אור

חוזר ושורפו לפני הבירה מעצי המערכה אמר רב חמא בר עוקבא לא קשיא כאן "באכסנאי כאן בבעל הבית רב פפא אמר הא והא באכסנאי כאן שהחזיק בדרך כאן שלא החזיק בדרך רב זביד אמר לעולם כדאמר מעיקרא כאן באכסנאי כאן בבעל הבית ואף ע"ג דלא החזיק בדרך אכסנאי כיון דלית ליה עשאוהו כציקנין דתנן הציקנין שורפין אותו לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערכה ת"ר *באו לשורפו בחצרותיהן ומעצי המערכה אין שומעין להן לפני הבירה ומעצי עצמן אין שומעין להן בשלמא מעצי המערכה בחצרותיהן אין שומעין להן דילמא מינייהו וארתו בהו לידי תקלה אלא לפני הבירה מעצי עצמן מ"ט לא רב יוסף אמר *שלא לבייש את מי שאין לו רבא אמר מפני החשד מאי בינייהו איכא בינייהו דאייתי קני ודריותא דלא חזי למערכה *תנן התם ראש המעמד היה מעמיד את הטמאין על שער המזרח מ"ט אמר רב יוסף כדי לביישן רבא אמר מפני החשד מאי בינייהו איכא בינייהו מפנקי אי נמי דקא גדיל שישורא: **מתני'** הפסח שיצא או שנטמא ישרף מיד נטמאו הבעלים או שמתו תעובר צורתו וישרף בששה עשר ר' יוחנן בן ברוקה אומר אף זה ישרף מיד לפי שאין לו אוכלין: **גמ'** בשלמא טמא כתיב והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף אלא יוצא מנלן דכתיב הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה *אמר לו משה לאהרן מדוע לא אכלתם את החטאת שמא נכנס דמה לפני ולפנים אמר לו לאו אמר לו שמא חוץ למחיצתה יצתה אמר לו לאו בקודש היתה אמר לו אי בקודש היתה והזלא הובא את דמה אל הקדש פנימה מדוע לא אכלתם אותה מכלל דאי נפקא אי נמי עייל דמה לפנים בת שריפה היא בשלמא נטמא בקדשים קלים *ב"ש בקדשי קדשים אלא יוצא אשבחן קדשי הקדשים קדשים קלים מנלן ותו הא דתניא לן דמה נשפך

רב זביד אמר לעולם כדאמר מעיקרא. פי' בקונטרס דרב זביד לא פליג אדרב חמא בר עוקבא ואינו אלא מפרש טעמו וקשה לריב"ח דלא מלינו בשום מקום שיאמר לעולם כו' כדי לפרש ונראה לו דרב חמא בר עוקבא ורב פפא לא פליגי דרב חמא בר עוקבא מוקי כאן באכסנאי כאן בבע"ה ואידי ואידי בהחזיק בדרך אבל בלא החזיק אפי' אכסנאי הוי כבע"ה אלא דלא אייירי בה ורב פפא מוקי אידי ואידי באכסנאי ולא פליג אדרב חמא בר עוקבא ורב זביד פליג אתרוייהו וקסבר אכסנאי אלא החזיק עשאוהו כציקנין אי נמי רב פפא ורב זביד פליגי אליבא דרב חמא בר עוקבא רב פפא סבר דרב חמא בר עוקבא אייירי בהחזיק אבל בלא החזיק הוי אכסנאי כבעל הבית ורב זביד סבר דאכסנאי אפי' לא החזיק עשאוהו כציקנין ודוקא נקט רב חמא בר עוקבא בעל הבית: **היה** מעמיד את הטמאים בשער המזרח. אפילו בטומאת קריין מייתי ורלה לר"י דהאי שער המזרח הייטו שער עזרת נשים ואע"ג דאמר בפ"ק דיבמות (דף ז:) ובכמה דוכתי דטבול יום אינו נכנס במחנה לויה לא בכל מחנה לויה קאמר אלא מעזרת נשים ולפנים דהכי מוכח במסכת כלים (פ"ל מ"ח) דקתני התם עזרת נשים מקודשת ממנה שאין טבולי יום נכנסין לשם: **בשלמא** נטמא דכתיב והבשר. אין לפרש דאמיד דקתני במתניתין קאי דכיון דכתיב בקרא ישרף אית לן למימר דהיינו מיד בלא עיבור צורה דאי בעיבור ליטמוק קרא מיניה ואלא ידענא דישרף דהוה ליה טותר מדאמר לקמן ורבה מוסיף אף ר"י הגלילי דתניא כו' אבל לרבנן דילפי מכל חטאת אשר יובא מדמה וגו' בעי עיבור צורה אע"ג דכתיב (ג) ישרף אלמא מישרף לא משמע מיד מיהו יש לדחות דהתם ישרף מוקמינן לשריפה בקודם ואינו מיותר אף יש להביא ראיה מדקאמר בסמוך לן דמה נשפך דמה לו שילא חוץ לקלעים מנלן והתם לא בעי בע"כ מנלן שהם מיד בשריפה להתנן בדם ובבעלים תעובר צורתו אלא מנלן בשריפה קאמר ושריפה דמיד מסברא נפקא לן ולא מקרא וא"ת ואמאי לריך קרא בפסול הדם דכיון דלריך עיבור צורה פשיטא דישרף משום טותר ואור"י דאינטריך דלא ליעבד ליה

עה א מיי' פי"ט מהל' פסולי המקדשין הלכה יח:

עו ב ג ד מיי' פ"ד מהל' ק"פ הלכ' ג:

עז ה ו מיי' פ"ז מהל' תמידין הלכה ה:

עח ז מיי' פ"ד מהלכות קרבן פסח הלכה ג ופרק יט מהלכות פסולי מוקדשין הלכה ב:

רבינו חננאל

והנותר שורפין אותו בחצרותיהן כו' איני ששורפין אותו בחצרותיהן והתנן במס' פרק ואלו שוברין בפסח על בשר הקדש שיצא ונפסל חוזר ושורפו לפני הבירה ושנינן לא קשיא הא באכסנאי שאין לו חצר משנתנו בבעל הבית ואכסנאי זה אע"פ שלא החזיק בדרך עשאוהו כציקנין ששורפין אותו לפני הבירה בשביל ליהנות מעצי המערכה: ת"ר באו לשרפו בחצרותיהן מעצי המערכה אין שומעין להם חייישי' דלמא פיישי מיניהו ומרליק תחת תבשילו ואתי בית לידי תקלה מעצי עצמן לפני הבירה אין שומעין להם שלא לביישן מי שאין לו אי נמי שמא ישארו לו ויקחם ויחשדוהו הרואים כי עצי הקדש לקח ואם הם קני וחריותא כגון קוצים וחריות שאין ראוין למערכה כדתנן בתמיד באלו היו רגילין במורביות של תאנה ושל אגוז ושל עץ שמן מונעין אותו שלא לבייש את מי שאין לו: תנן התם בתמיד בס"ה ראש המעמד היה מעביר את הטמאים בשערי מזרח רב יוסף אמר כדי לביישן רבא אמר מפני החשד שלא יחשדום כי לעבוד עבודה בלומר מפני מה תנא ושל אגוז ושל עץ שמן מונעין אותו שלא לבייש את מי שאין לו: תנן התם בתמיד בס"ה ראש המעמד היה מעביר את הטמאים בשערי מזרח רב יוסף אמר כדי לביישן רבא אמר מפני החשד שלא יחשדום כי לעבוד עבודה בלומר מפני מה תנא: גמ' הפסח שנטמא שיצא ישרף מיד כו'. יוצא מנא לן דכתיב הן לא הובא את דמה אל הקדש מכלל שאם נכנס דמה לקדש בת שרפה היא כדכתיב (ויקרא ו) וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף פנימה בלומר פנימה היתה ולא יצאת חוץ למחיצת הקדש אכול תאכלו אותו מכלל שאלו יצאת טוב עשיתם ששרפתם אותה ש"מ בשר היוצא חוץ למחיצתו בן שרפה הוא בשלמא נטמא נלי רחמנא בשלמים שהם קדשים קלים והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והוא הדין לקדשי קדשים אלא יוצא אשבחן בחטאת שהיא קדשי קדשים כי היא בשרפה קדשים קלים מנא לן ותוב לן

קבורה קודם שיהיה עוטר לי נמי הוה אמינא אפי' כשיהיה עוטר לא ישרף דעוטר שהיה ראוי לאכילה קודם שיעותר דוקא ישרף כדמשמע לא תותירו אלא תאכלוהו אבל קשה דהיכי יליף יולא בשריפה מחטאת דאהרן דהא ע"כ לא הודה להן משה על השריפה דחטאת שנכנס דמה לפנים דפסולו בדם בעי עיבור צורה והם שרפוה מיד אלא ס"ק להו הא אם הובא יפה עשו שלא אכלוהו דהכי כתיב רישיה דקרא מדוע לא אכלתם ומיהו נראה לרש"ח דמלינו למימר דאמיד בעי מנא לן וכולה שמעתין מסקא אליבא דר' יוחנן דסבירא ליה לקמן דפסול הדם הוי פסולו בגופו דחשיב דם ובשר חדא מילתא ובפסול בעלים דוקא קתני מתניתין דבעי עיבור צורה ושפיר מייתי השתא מחטאת דאהרן דמשה הודה להן אם נכנס דמה לפנים שפיר עבוד דשרפוה ולן דמה נמי קבעי מנלן דמיד אף קשה על זה כיון דמסברא לא הוה אמרינן דישרף מיד אלא בעיבור צורה אי נאו דמסיק דהלכתא גמירי לה מאי קאמר ונרבה בר אבוה דאפי' פיגול בעי עיבור צורה מנלן לימא דלא גמירי הלכתא ומה לריך גזירה שוה אלא ודאי דפסולו בגופו ישרף מיד סברא הוא ובדם ובבעלים דבעי עיבור צורה נמי סברא:

בקדש היתה. רש"י פירש דדרים מפנימה וכן ר"ח ולר"י נראה דדרים מאכל תאכלו אותה בקודש ובתורת כהנים דרים

נשפך

[תוספתא פ"ג]

[תענית כו.לא: כתובות נד.]

תמיד דף לג.

ובמיס דף קא:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה משום תשר וכו' ומעמידים שם: (ב) שם ד"ה שמא חוץ וכו' ששרפתם וא"ל פנימה היתה: (ג) תוס' ד"ה בשלמא ח"ל וכו' אע"ג דכתיב תשרף אלמא מתשרף לא נשמע וכו' דסטא תשרף:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com